

Χάρτινες γυναίκες

Οι ανθρώπινες μορφές που συλλογίζονται αποκομμένες από τον έξω κόσμο και το πανό της **Μαρίας Λοϊζίδου** στην «ΑΔ» καθρεφτίζουν τις σχέσεις του Εαυτού και του Αλλού

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

katzachar@yahoo.gr

Η εικαστική κίνηση αυτήν τη στιγμή βρίσκεται σε μια πρωτοφανή ένταση για τα έως τώρα δεδομένα της χώρας, με υψηλού επιπέδου γεγονότα: την «Art-Athina» που μόλις έληξε με μεγάλη επιτυχία και πλήθος αξιολογών έργων, την Μπιενάλε της Αθήνας η οποία ξεκινά στις 14 Ιουνίου, την έκθεση «Υμνος στη Σκιά» στο Μ. Μπενάκη, το Βραβείο «ΔΕΣΤΕ» που παρουσιάζεται στο Κυκλαδικό, την έκθεση του Κανιάρη στο Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης (ΜΙΕΤ), τα πρότζεκτ του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης (ΕΜΣΤ) για το καλοκαίρι, τον πυρετό για την Μπιενάλε της Βενετίας συν την εξαιρετική Μπιενάλε Θεσσαλονίκης, το Ρέθυμνο με το νέο κέντρο σύγχρονης τέχνης, τη συλλογή Μπέλιτσιου στην Αμφιλοχία, τον Ντελβό στην Ανδρο.

Πέντε γλυπτά

Μέσα σε όλο, λοιπόν, αυτό το υπερθέαμα, τη θέαση μεγάλου αριθμού έργων τέχνης και την παράδοση, για την εποχή, αισιο-

δοξία στον εικαστικό κόσμο, μια μικρή σχετικά έκθεση λάμπει με όλες τις δυνάμεις των έργων που την αποτελούν στην γκαλερί «ΑΔ».

Πρόκειται για πέντε γλυπτά και ένα πανό κεντημένο που έφτιαξε η Μαρία Λοϊζίδου δίνοντας τον τίτλο «Cartographies». Ασχολείται εδώ και πολλά χρόνια με την ανθρώπινη μορφή και το χαρτί γίνεται στα χέρια της πολύτιμο υλικό δημιουργίας και τρυφερότητας. Αν διαλέγω να μιλήσω σήμερα για

Μία από τις γυναικείες μορφές της Μαρίας Λοϊζίδου στην γκαλερί «ΑΔ».

το έργο της στην «ΑΔ», τη στιγμή που όλα τούτα συμβαίνουν, είναι γιατί η «ακίνητη κίνηση» των έργων της παραπέμπει στις αρχές δημιουργίας του έργου τέχνης. Συγκέντρωση, πυκνότητα, έλλειψη υπερβολής στα μέσα και εκείνο το άπιαστο, ακαθόριστο επίτευγμα του μετασχηματισμού. Τα γλυπτά που παρουσιάζει, ύψους ανάμεσα στα 50 και τα 65 εκατοστά, είναι γυναικείες μορφές, που κεντούν, διαβάζουν ή συλλογίζονται στραμμένες στον εαυτό τους. Σαν ο έξω κόσμος, πολύβουος, εκκεντρικός και βιαστικός, να μην είναι γι' αυτές. Τα όρια ανάμεσα στο υψηλό (γλυπτική, σχέδιο) και στο χαμηλό (χειροτεχνία, κοπτική) ασκούν κριτική όχι μόνο στον διάχυτο τεχνολογικό ουτοπισμό, όπως λέει, αλλά και στην υπερπαραγωγή, παρεπόμενο της ζήτησης για κατανάλωση εικόνων.

Ένα λεπταίσθητο εργόχειρο-δαντέλα από σύρμα και ένα μεγάλο πανί 220 επί 120 εκ., κεντημένο με πουλιά και λουλούδια, συμπληρώνει τις σχέσεις του Εαυτού και του Αλλού.